

Bronisław Daniszewski, J. Rak, T. P.

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 12/9(129), 89-93

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

1. W okresie od 22 do 30 kwietnia br., na zaproszenie Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w Białymstoku, przebywała w Polsce delegacja adwokatury litewskiej. W skład delegacji wchodził: Prezes Litewskiej Izby Adwokackiej adw. Albinos Wajciekauskas, Zastępca Prezesa Ludowego Uniwersytetu Prawa Litewskiej SRR Jonas Dubauskas i Sekretarz Biura Partyjnego Kowieńskiej Konsultacji Adwokackiej adw. Albinos Karcauskas.

Delegacja wzięła udział w dorocznym zgromadzeniu delegatów Białostockiej Izby Adwokackiej. Adw. Wajciekauskas przekazał adwokatom polskim serdeczne pozdrowienia oraz podzielił się doświadczeniami adwokatów Litewskiej SRR w ich pracy zawodowej. Przewodniczącemu zgromadzenia wręczył albumy i upominki.

Delegacja litewska odbyła też rozmowy z przybyłym do Białegostoku na zgromadzenie Prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej adw. drem Stanisławem Godlewskim.

Goście byli serdecznie podejmowani przez zespoły adwokackie oraz zwiedzili — poza Białymstokiem — Warszawę, Wilanów, Żelazową Wolę oraz szereg innych miejscowości w województwach białostockim i warszawskim.

Wymiana delegacji pomiędzy adwokatami Polski i Litewskiej SRR przyczynia się do umocnienia przyjaźni polsko-radzieckiej oraz pozwala na wymianę doświadczeń w pracy zawodowej i społecznej.

Przypominamy, że w sierpniu ub. roku delegacja adwokatów białostockich wzięła udział w seminarium adwokackim w Wilnie oraz odwiedziła Kowno, Druskieniki, Troki i szereg innych miejscowości Litewskiej SRR, zapoznając się z pracą i życiem bratniego narodu.

2. W marcu br. zorganizowane zostało Koło Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego przy Zespole Adwokackim Nr 2 w Białymstoku, które objęło swym zasięgiem całe białostockie środowisko adwokackie oraz kolegów z pobliskich powiatów.

Koło to wykazuje dość dużą aktywność i ma na swym koncie kilka udanych wycieczek, np. do Kruszynian, gdzie znajduje się meczet i cmentarz polskich muzułmanów, do Wizny, Tykocina, Łomży i Nowogrodu, w którym to miasteczku urządzony jest słynny skansen kurpiowski.

Organizowane były również wycieczki samochodowe, autokarowe, a nawet statkiem rzeczonym po Narwi.

Prezesem i ofiarnym przewodnikiem Koła jest adwokat Lech Lebensztejn.

adw. B. Daniszewski

Izba bydgoska

1. W dniu 24 lutego 1968 r. odbył się w Izbie Adwokackiej w Bydgoszczy egzamin adwokacki, do którego przystąpiło 2 aplikantów i jeden radca prawny.

W Komisji Egzaminacyjnej uczestniczyli: Prezes Sądu Wojewódzkiego w Bydgoszczy Marian Szabela oraz adw. Witold Dąbrowski jako delegat NRA.

Egzamin z wynikiem pozytywnym złożyli wszyscy dopuszczeni do egzaminu.

2. W dniu 20.III.1968 r. odbyło się spotkanie dziekana Rady Adwokackiej adw. Jana Cielucha z członkami zespołów adwokackich w Toruniu. Na spotkaniu tym dziekan poświęcił swoje wystąpienie głównie omówieniu zagadnień związanych z wykonywaniem zawodu, ze szczególnym uwzględnieniem zasad etyki i godności zawodu.

3. W dniu 4 maja 1968 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy.

Otwarcia dokonał dziekan Rady adw. Jan Cieluch, który powitał przybyłych na Zgromadzenie przedstawicieli: Ministra Sprawiedliwości — st. radcę Marię Trzcinską, Naczelnej Rady Adwokackiej — adw. Witolda Dąbrowskiego, Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Bydgoszczy — Stanisława Wiśniewskiego, Prezesa Sądu Wojewódzkiego w Bydgoszczy — Mariana Szabelę, Prokuratora Wojewódzkiego — Stefana Pietruszkę, Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego — Józefa Beckera i Prezesa Okręgowej Komisji Arbitrażowej — Edwarda Wyrostkiewicza oraz wszystkich zaproszonych gości i delegatów.

W przemówieniu wstępnym dziekan Cieluch podkreślił, że rok 1967 zaznaczył się pogłębieniem społecznego charakteru pracy zawodowej adwokatów członków Izby bydgoskiej.

Pogodzenie funkcji strzeżenia praw klienta z obowiązkiem współdziałania z sądami w ochronie porządku prawnego wymaga od adwokata — zdaniem mówcy — wysokich kwalifikacji zawodowych i etyczno-moralnych.

System doskonalenia zawodowego adwokatów w Izbie Bydgoskiej, stosowany w latach poprzednich, był kontynuowany także w okresie sprawozdawczym i polega — jak oświadczył dziekan — na organizowaniu przez Radę prelekcji w siedzibie Rady i w Toruniu dla adwokatów zamieszkałych w tych miejscowościach oraz w sąsiednich powiatach, a także na wygłaszaniu przez członków zespołu na zebraniu referatów na temat aktualnych, praktycznych zagadnień prawnych oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Dziekan wspomniał również, że szkolenie aplikantów odbywa się — wzorem lat ubiegłych — systemem seminaryjnym oraz w formie ćwiczeń praktycznych, według ustalonego przez Radę Adwokacką szczegółowego programu. O właściwym poziomie szkolenia aplikantów świadczą pozytywne wyniki przeprowadzanych kolokwium, a także wyniki odbytego w lutym br. egzaminu adwokackiego.

Z kolei dziekan Cieluch wspomniał o tym, że Rada Adwokacka poświęca dużo uwagi sytuacji lokalowej, która mimo pewnej zmiany w ostatnich latach na lepsze, daleka jest jeszcze od stanu zadowalającego. Izba bydgoska realizuje chyba największy w kraju program poprawy sytuacji lokalowej zespołów, skoro przyznano na ten cel dotację w kwocie 1.500.000 zł. Już w tym roku mają być zlokalizowane biura Rady Adwokackiej i zespołów bydgoskich oraz zapoczątkowane zostaną prace we Włocławku przy wznoszeniu budynku, w którym przewidziane są lokale na biura dla miejscowego zespołu. Poważne sumy będą wydatkowane na pokry-

cie dalszych kosztów przebudowy domu przeznaczanego na biura dla zespołów toruńskich, a także na adaptację lokali na potrzeby zespołów w Radziejowie i Golubiu Dobrzyniu.

Przechodząc do omówienia należności za „urzędówki” i substytucje, dziekan Cieluch wspomniał, że przy równomiernym obciążaniu członków zespołów „urzędówkami” oraz przy korzystaniu przez nich z zastępstw substytucyjnych na zasadach wzajemności, zarachowanie należności za każdą „urzędówkę” i substytucję — tak jak tego wymaga wiążąca zespoły wykładnia właściwych przepisów — prowadzi w praktyce do nadmiernego rozbudowania sprawozdawczości i rachunkowości w zespołach bez istotnych realnych korzyści. Dziekan podkreślił również, że rozliczanie wszystkich bez wyjątku zastępstw substytucyjnych koliduje z ugruntowaną w zespołach zasadą koleżeństwa, na której przecież oparta jest sama zasada zastępstw substytucyjnych. Dlatego też nie można się dziwić, że wśród członków Izby bydgoskiej panuje pogląd, iż rozliczanie „urzędówek” i substytucji nie powinno mieć charakteru obligatoryjnego oraz że zespołom powinno się pozostawić pewną swobodę. Rozliczanie bowiem „urzędówek” i substytucji nie jest celem samym w sobie, lecz środkiem do kształtowania prawidłowego podziału dochodu w zespołach. Stosowanie więc tego środka jest zbędne wówczas, gdy cel ten zostaje osiągnięty w inny sposób.

Omawiając pracę społeczną adwokatów członków Izby bydgoskiej, dziekan Cieluch wspomniał, że jest ona — niezależnie od prowadzenia bezpłatnie spraw z urzędu i bezpłatnej pomocy prawnej udzielanej niezamożnej ludności i różnym organizacjom w zespołach — bardzo poważna i wszechstronna. Nie ma bowiem takiej organizacji społecznej, w której adwokatura nie byłaby reprezentowana.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Marian Szabela w wystąpieniu swoim podkreślił, że istnieje dobra współpraca pomiędzy kierownictwem Sądu Wojewódzkiego a Radą Adwokacką oraz między adwokaturą bydgoską a sądownictwem województwa bydgoskiego. Wspominając o spotkaniach z Radą Adwokacką, Prezes Szabela oświadczył, że spotkania takie powinny się odbywać co najmniej dwa razy do roku, gdyż umożliwi to prawidłowe ustawienie naszej współpracy w wymiarze sprawiedliwości.

Adw. Witold Dąbrowski, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, podkreślił w swoim przemówieniu, że osobiście z dużym zadowoleniem stwierdza, iż na Zgromadzeniu Delegatów coraz mniej mówi się o sprawach finansowych, natomiast coraz więcej uwagi poświęca się problemom specjalizacji zawodowej i pracy społecznej adwokata.

Sprawy emerytur zostaną — zdaniem adw. Dąbrowskiego — ponownie rozważone w prawidłowy sposób przez Komitet Pracy i Płacy, Ministra Sprawiedliwości i CRZZ. W tej sprawie Naczelna Rada Adwokacka wniosła do komisji Sejmowej odpowiedni memoriał.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości Maria Trzcńska oświadczyła, że poruszone w przemówieniach kolegów postulaty i dezyderaty przedstawi kierownictwu Ministerstwa Sprawiedliwości, które niewątpliwie ustosunkuje się do nich w odpowiednim czasie.

W dyskusji zabierali ponadto głos kol. adw.:

— Zygmunt Matecki, który omówił nadmierne obciążenia adwokatury na rzecz ZUS-u w stosunku do świadczeń, jakie otrzymuje z tej instytucji oraz wyłączenia członków zespołu spod przepisów nowej ustawy o emeryturach i prze-

kazania decyzji w tej sprawie również instytucji, której adwokaci nie są członkami (CRZZ);

- Marian Niklewski, który postulował konieczność powołania Komisji do zebrania i opracowania materiałów dotyczących działalności adwokatury Izby bydgoskiej w związku ze zbliżającym się 25-leciem adwokatury PRL oraz wyraził życzenie, aby Rada Adwokacka zainicjowała uczczenie pamięci członków Izby pomorskiej, którzy oddali swoje życie w walce z hitlerowskim okupantem, przez wmurowanie odpowiedniej tablicy pamiątkowej z nazwiskami poległych i zamęczonych;
- Bernard Cisewski, który zwrócił uwagę Delegatów na to, że sprawa wprowadzenia ferii sądowych, tak nieodzowna z punktu widzenia wymagań praktyki, leży w wyłącznej gestii Ministra Sprawiedliwości, który otrzymał w tej sprawie wiele materiałów zawierających zgodną opinię całej adwokatury;
- Jan Karlas, który omówił zagadnienia związane z kulturą prowadzenia rozpraw sądowych i zachowania właściwej postawy ze strony adwokatów członków Izby bydgoskiej, a także postulował konieczność wprowadzenia ferii sądowych.

Następnie Zgromadzenie Delegatów udzieliło Wojewódzkiej Radzie Adwokackiej absolutorium za rok 1967, a także uchwaliło projekt budżetu Izby Adwokackiej i wysokość składki rocznej na potrzeby Izby w 1968 r.

W końcu Zgromadzenie Delegatów przyjęło jednomyślnie rezolucję przedstawioną przez Komisję Wnioskową a określającą m. in. stanowisko adwokatury Izby bydgoskiej wobec aktualnych ostatnio problemów życia społeczno-politycznego kraju i wyrażającą poparcie dla polityki Partii i jej kierownictwa z tow. Władysławem Gomułą na czele.

Izba kielecka

Staraniem Rady Adwokackiej w Kielcach, w Domu Wycieczkowym Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego im. Al. Janowskiego, na Św. Katarzynie, malowniczo położonym u stóp Łysicy na skraju Świętokrzyskiej Puszczy jodłowej, odbyło się w dniach 29, 30 czerwca br. sympozjum naukowe dla adwokatów Izby kieleckiej.

Otwarcia sympozjum dokonał dziekan Rady adw. Jerzy Rak. Sympozjum trwało 2 dni i było połączone ze zwiedzaniem regionalnych pamiątek historycznych, kulturalnych i przyrodniczych.

W pierwszym dniu Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Zdzisław Krzemieński wygłosił odczyt pt.: Wytyczne Sądu Najwyższego w sprawach rozwodowych. Bardzo ciekawe ujęcie tematu, bezpośredniość i żywość stylu prelegenta wywołały ożywioną dyskusję, w której szczególnie interesująco wypadły głosy kol. Antoniego Krawczyka, Jana Nowaka, Witolda Zapałowskiego i innych.

Po południu adwokat Włodzimierz Sadowski omówił zagadnienie środków odwoławczych w procesie cywilnym w nawiązaniu do wykładów i dyskusji w czasie Ogólnokrajowego sympozjum w Świdrach Małych. Również i ten temat wywołał ożywioną dyskusję, która poszerzyła się samorzutnie także o zagadnienia karne, objęte drugim sympozjum krajowym. Z głosów w dyskusji szczególnie cenne były wystąpienia kol. Witolda Białasika i Kazimierza Jaworskiego.

W drugim dniu, w godzinach przedpołudniowych, członek egzekutywy KW

PZPR red. dr Marian Skarbak wygłosił odczyt na temat sytuacji międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem problemów demograficznych. Temat wywołał wśród zebranych szczególnie żywe zainteresowanie. W dłuższej dyskusji, jaka się rozwinęła nad тезami referatu, na szczególne uwzględnienie zasługują wystąpienia kol. Włodzimierza Sadowskiego i Antoniego Krawczyka.

Po obiedzie uczestnicy sympozjum zwiedzili najpierw Świętokrzyską Puszcze jodłową (obecnie Park Narodowy), a zwłaszcza miejsca związane z życiem i twórczością Stefana Żeromskiego, a następnie autokarem przejechano do średniowiecznego Bodzentyna, gdzie zwiedzono ruiny zamku biskupów krakowskich pochodzącego z XV wieku oraz obejrzano słynny tryptyk bodzentyński „ołtarz mariacki” i zabytki malarstwa kościelnego.

Ostatnim etapem wycieczki była miejscowość Słupia Nowa, znany ośrodek turystyczny położony na drugim krańcu puszczy jodłowej.

W Słupi Nowej zwiedzono unikalny w kraju ośrodek starożytnego hutnictwa żelaza (sprzed naszej ery) oraz położone na jego terenie Państwowe Muzeum Hutnictwa Starożytnego.

Przewodnikiem wycieczki był adwokat Włodzimierz Sadowski, wysoce ceniony i zasłużony znawca ziemi kieleckiej.

adw. J. Rak

Izba rzeszowska

Od roku 1966 istnieje przy Izbie Adwokackiej w Rzeszowie Koło PTTK, organizujące wycieczki krajoznawczo-turystyczne i imprezy towarzyskie dla adwokatów i ich rodzin.

Działalność tego Koła była szczególnie aktywna w pierwszym półroczu 1968 r. Zorganizowano mianowicie dwa zebrania towarzyskie: jedno w dniu 14 lutego 1968 r. i drugie w dniu 24 kwietnia 1968 r. z okazji 20-lecia rzeszowskiego Oddziału PTTK i 25-lecia Ludowego Wojska Polskiego. Program zebrania objął odczyt związany z powyższymi rocznicami, turniej wiadomości z zakresu tematyki poruszanej w odczycie i zabawę taneczną urozmaiconą konkursami.

Urządzono ponadto dwie wycieczki, mianowicie w dniu 8 czerwca 1968 r. do Krosna i Dukli oraz w dniach 21, 22 i 23 czerwca 1968 r. do Warszawy, Wilanowa i Żelazowej Woli.

W programie pierwszej wycieczki zwiedzono Hutę Szkła Technicznego w Krośnie, zabytki regionalne w Dukli oraz tzw. Dolinę śmierci, gdzie w czasie ostatniej wojny stoczono morderczą bitwę, która pochłonęła około 83.000 ofiar z szeregów armii radzieckiej, polskiej i czeskiej.

Drugą wycieczkę wypełniło zwiedzanie pałacu w Wilanowie, wystawy rzeźb Dunikowskiego w Warszawie, Teatru Wielkiego i Żelazowej Woli. Uczestnicy wycieczki zapoznali się z operą „Bunt Żaków” w Teatrze Wielkim i byli obecni na koncercie chopinowskim w Żelazowej Woli.

T.P.